

יו"ט שש"ג לענין סוכה ולולב

שבת כג, א

והא יו"ט שני דספק דבריהם הוא ובעי ברכה, התם כי היכי דלא לזילזולי בה.

סוכה מז, א

ובשמיני ... והלכתא מיתב יתבינן ברוכי לא מברכינן.

שוע"ר סי' תמז

לו נהגו במדינות אלו להחמיר לכתחלה שלא לאכול בפסח עד יום טוב האחרון של גליות, כל מיני מלוחים.

שוע"ר סי' תעה

ל אבל אם אכל בענין זה בליל יו"ט של גליות אף שהוא מדברי סופרים אף על פי כן צריך לחזור ולאכול לדברי הכל, שאין לחלק כלל בין יו"ט ראשון לשני בשום דבר שלא יבאו בו לזלזל על ידי כן.

שוע"ר סי' תפט

כט אסור לאכול חדש ... עד תחילת ליל י"ז בניסן ... ובגולה כשלא היו יודעים יום שנקבע בו החודש בארץ ישראל היו אסורין לאכול חדש גם כל יום י"ז עד תחילת ליל י"ח ... וגם עכשיו שאנו יודעים יום קביעות החודש אין לשנות מנהג אבותינו מטעם.

שוע"ר סי' תצ

א בכל יו"ט שני של גליות מתפללין כסדר התפלה של יום ראשון, וכן צריך לומר קידוש היום ושהחיינו, ואף על פי שאין אנו נוהגין בו קודש אלא מחמת ספק שנסתפק לאבותינו שלא היו יודעין יום שנקבע בו החודש בארץ ישראל, מכל מקום אם לא יתפללו בו תפלת יו"ט, או שלא יאמרו בו קידוש היום ושהחיינו, יבאו לזלזל בו לומר שאינו יום טוב כלל, ועל ידי כן יבאו גם כן לעשות בו כל מלאכת עבודה.

שוע"ר סי' תצד

יט במוצאי חה"ש אסור להתענות מעיקר הדין לפי שהיה יום טבוח בזמן שבית המקדש קיים...
כ ונוהגין במדינות אלו שלא להתענות ושלא לומר תחנון מר"ח עד ח' בו ועד בכלל.

שוע"ר סי' תצו

ד אין חילוק בין ראשון לשני אלא לענין מת כמו שיתבאר בסי' תקכ"ו. וכן לכחול את העין אע"פ שאין בו סכנה אם לא יכחול כגון שכבר התחילה העין להתרפאות דביו"ט ראשון אין לכחול אלא ע"י נכרי מכל מקום בשני מותר לכחול אפילו ע"י ישראל כיון שיש בו קצת חולי אף על פי שאין החולי כולל את כל הגוף.

שוע"ר סי' תרכד

י יש אנשי מעשה שמחמירין לעשות יום כיפור שני ימים ... אבל אין לנהוג חומרא זו משום שיש לחוש לסכנה. ועוד שהרי עכשיו שבטל קידוש החודש על פי הראיה אנו בקיאים בחשבון קביעות החדשים ... ואין אנו עושין שאר כל המועדות שני ימים אלא כדי שלא לשנות ממנהג אבותינו ... ביום הכיפורים אף אבותינו לא עשו אלא יום אחד מחמת חשש סכנה.

שוע"ר סי' תרמט

כא כל הפסולין ביום ראשון וכשרים מיום שני ואילך היינו בא"י שיום שני הוא חוה"מ ובחול"ל שעושין יום טוב שני ימים י"א שכל הפסולין הנוהגין בראשון מן התורה נוהגין ביו"ט שני מדברי סופרים ... וי"א כיון שאנו בקיאים בקביעות החודש ויודעין אנו שהשני הוא חול ... ואין אנו מצווים אלא שלא לזלזל בעיקר קדושת היום ולפיכך אנו מקדשין על הכוס ומברכין זמן ביום טוב שני כמו ביום טוב הראשון, אבל דברים שאינן מעיקר קדושת היום אלא שהן מצות הנוהגות באותו היום בלבד כגון כל הפסולין ביו"ט הראשון בלבד, ואף אם לא תהיינה מצות הללו נוהגות ביום טוב שני אין כאן לזלזל ליום טוב השני כלל כיון שאין המצות תלויות בעיקר קדושת היום כלל.

שו"ת אדמו"ר הזקן סי' ו

בישול מצה שנתפררה ... לפי מ"ש האריז"ל להחמיר כל החומרות בפסח, פשיטא שיש להחמיר ... ומ"מ ביום טוב האחרון המיקל משום שמחת יו"ט לא הפסיד.